

S. 225.	}	Πίκνιστρον ὀτρύγγων,	Бзл.
		Μέθη ἀπὸ τῆς ἴρας,	Гр.
		ὑπερῆκτα δέλα σίγαλε κορυβτα,	Ит.
		Δελιδζѣ;	ТѢр.

Вжканца-та е единъ плодъ черникавъ, подобенъ на рѣжа, и на пшеницѣ-тѣ, по малекъ оваче и съ опашкѣ дзлѣж и тѣнѣж. Та никне мѣждѣ жито-то и прочы-ты плодове, въ врѣмѣ на голѣмѣмъ сѣша и безплодіе. Человѣци-ти като ѣж адатъ осѣшатъ главоболѣ, банбаніе, занбаніе, тажчинѣ и спазмы по вичкѣ-тѣмъ снагѣ, рѣцѣ-ти и нозѣ-ти имъ треператъ, что-то ходатъ тѣжъ тамъ като нечувственни; е и другъ видъ вжканца черникава.

Тѣмъ са ицѣлѣватъ съ нацѣлѣваніа-та по разны страны, съ трыніа-та, съ масло-то на кедрѣ, съ амоніакова спиртъ, съ визикаторѣ на врата 608, съ электричскій тѣ огонь, съ оцетѣ, и съ еметика-та.

S. 226.	}	Μελαγχολία,	Бзл.
		Μελαγχολία,	Гр.
		Μελαγχολία,	Ит.
		Μεράκς,	ТѢр.

Нарычага меланхोलіа или чернозвачіе таа болѣсть отъ прилываніе-то на черна-та звачь; въваемо въ тѣло-то, отъ жнеостно въображеніе и отъ любовь. Меланхोलически-ти вѣлаго обычатъ спокійствіе-то и самотѣ-тѣ. Отъ меланхोलіѣ-тѣ дохождатъ запѣшаніа-та на долинѣ-та утрова, ипохондріа-та, маніа та.

Меланхोलически-ти гѣкатъ какъ ѣж доврѣ, [за това никого не шѣтъ да взематъ лѣкарства, при вѣе това ползѣва на тѣхъ найна прѣдъ крѣвѣпѣканіе-то, послѣ ѣмагкчителина-та каизма 674, естествона-та бана 695, смѣшаніе-то 705, еметодчишніе-то на Роа 786, или 593, пилли-ти 872, сырѣмѣлко-то 886, анагаліа-та, камфора-та 1114, ангелика-та 1058, татѣла-та 1184, иппикавана-та 1196, течно-то анодино 918, силный тѣ оцетѣ, ричиниано-то масло 566, сѣжба та, радость-та, и часто-то разговараніе. Казва Иппократъ, какъ “На меланхोलически ты трѣва да имъ са очищаватъ утрови-ти отъ долу., Афор. 150.

S. 227.	}	Μεσσητερίτης,	Бзл.
		Μεσσητερίτης,	Гр.
		Μεσσητερίτης;	Ит.
		Μησαρίαινα ἰδείν,	ТѢр.